

5. Zarzut piąty oparty na twierdzeniu, że nawet jeśli kwestionowane środki dotyczące ZSK prima facie stanowiły pomoc w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, to w zaskarżonej decyzji błędnie uznano, że nie istnieje uzasadnienie, które można by przedstawić na poparcie twierdzenia, że kwestionowane środki są zgodne z przepisami Unii w dziedzinie pomocy państwa. Co więcej, zaskarżona decyzja jest nieracjonalna i niespójna ze względu na to, że Komisja prawidłowo przyjęła, że rozdział 9 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy podatkowej z 2010 r. (Przepisy międzynarodowe i inne)] jest uzasadniony w wypadkach, gdy jedynym powodem zastosowania opodatkowania KSZ jako rozwiązania alternatywnego przewidzianego w rozdziale 5 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 byłby test „kapitału powiązanego w Zjednoczonym Królestwie”, dlatego że w praktyce test ten może być nadmiernie trudny do przeprowadzenia, mimo że Komisja bez przedstawienia wystarczającego uzasadnienia twierdzi jednocześnie, że rozdział 9 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 nigdy nie jest uzasadniony w wypadkach, gdy przeprowadzenie testu funkcji decyzyjnych i zarządczych skutkowałoby zastosowaniem opodatkowania KSZ na podstawie rozdziału 5 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010. W istocie test funkcji decyzyjnych i zarządczych jest nadmiernie trudny do zastosowania w praktyce, wobec czego Komisja powinna była uznać, że rozdział 9 części 9A jest uzasadniony także w kontekście tego testu, a tym samym, że nie doszło do przyznania pomocy państwa.
6. Zarzut szósty, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że jeżeli zaskarżona decyzja zostanie utrzymana, to jej wykonanie poprzez odzyskanie od skarżących domniemanej pomocy państwa naruszy podstawowe zasady prawa Unii, w tym swobodę przedsiębiorczości oraz swobodę świadczenia usług, zważywszy że w wypadku skarżących przedmiotowe KSZ są usytuowane w innych państwach członkowskich.
7. Zarzut siódmy oparty na twierdzeniu, że nakaz odzyskania wynikający z zaskarżonej decyzji jest bezzasadny i sprzeczny z podstawowymi zasadami Unii.
8. Zarzut ósmy oparty na twierdzeniu, że Komisja nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia krytycznych elementów zaskarżonej decyzji, takich jak wniosku, że opodatkowanie KSZ na podstawie rozdziału 5 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 mogło zostać zastosowane bez trudności i nieproporcjonalnego obciążenia w oparciu o test funkcji decyzyjnych i zarządczych.
9. Zarzut dziewiąty, w ramach którego strona skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja narusza także zasadę dobrej administracji, która wymaga, aby Komisja zapewniła przejrzystość i przewidywalność prowadzonych przez nią postępowań administracyjnych oraz aby wydawała decyzje w rozsądnych terminach. Nieracjonalne jest to, że przygotowanie decyzji o wszczęciu dochodzenia w niniejszej sprawie zajęło Komisji ponad cztery lata oraz to, że decyzja w przedmiocie kwestionowanego środka została wydana ponad sześć lat po jego wejściu w życie.

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2019 r. – Reckitt Benckiser Investments i in./Komisja

(Sprawa T-751/19)

(2020/C 27/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Reckitt Benckiser Investments Ltd (Slough, Zjednoczone Królestwo) i 5 innych skarżących (przedstawiciele: C. Quigley, Barrister, P. Halford i A. Langley, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy on skarżących;

- tytułem kolejnego żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2 zaskarżonej decyzji w odniesieniu do wszelkiej pomocy przyznanej w ramach zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych w okresie przed dniem 24 listopada 2017 r. w zakresie, w jakim dotyczy on skarżących;
- w każdym wypadku obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżące w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na twierdzeniu, że art. 1 zaskarżonej decyzji jest niezgodny z prawem z następujących względów:
 - a. Komisja naruszyła prawo i popełniła oczywiste błędy w ocenie, uznając, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych stanowi korzyść (gospodarczą) w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, w szczególności poprzez:
 - i. nieuwzględnienie: kontekstu historycznego wprowadzenia przepisów dotyczących kontrolowanych spółek zagranicznych (KSZ) do systemu podatku od osób prawnych w Zjednoczonym Królestwie; ograniczeń nałożonych na Zjednoczone Królestwo na podstawie prawa Unii, w szczególności swobody przedsiębiorczości; terytorialności i innych względów politycznych odnoszących się do struktury przepisów dotyczących KSZ wprowadzonych w Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawie podatkowej z 2010 r. (Przepisy międzynarodowe i inne)] ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2013 r.; oraz zakresu suwerenności podatkowej państw członkowskich, w tym Zjednoczonego Królestwa, w odniesieniu do kształtowania przepisów dotyczących KSZ;
 - ii. stwierdzenie, że fakultatywny charakter rozszczenia na podstawie rozdziału 9 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 stanowi sprzyjające traktowanie skutkujące przyznaniem korzyści.
 - b. Komisja naruszyła prawo i popełniła oczywiste błędy w ocenie, uznając, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych stanowi selektywną korzyść w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, w szczególności poprzez:
 - i. Co się tyczy właściwych ram odniesienia:
 1. błędne określenie ram odniesienia jako składających się wyłącznie z przepisów dotyczących KSZ lub wyłącznie z rozdziału 5 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010;
 2. błędne określenie celu systemu odniesienia, jako opodatkowania zysków, których źródłem są działalność na terytorium Zjednoczonego Królestwa i aktywa sztucznie przekierowane ze Zjednoczonego Królestwa, bez należytego uwzględnienia okoliczności, czy odnośne ukierunkowane transakcje rzeczywiście stwarzają ryzyko erozji bazy podatkowej w Zjednoczonym Królestwie.
 - ii. Co się tyczy określenia odstępstwa od ram odniesienia:
 1. błędną ocenę znaczenia i wagi funkcji decyzyjnych i zarządczych;
 2. błędną ocenę porównywalności umów kwalifikowanej pożyczki z pożyczkami (i) na rzecz podmiotów powiązanych z rezydentami Zjednoczonego Królestwa oraz (ii) na rzecz podmiotów trzecich;
 3. błędne powołanie się na dyrektywę Rady (UE) 2016/1164⁽¹⁾;
 4. błędną ocenę porównywalnych zagrożeń naruszenia swobody przedsiębiorczości w odniesieniu do objętych zwolnieniem z podatku i nieobjętych nim kategorii KSZ.
 - iii. Co się tyczy uzasadnienia domniemanego odstępstwa,
 1. błędne stwierdzenie, że uzasadnienie dotyczące potrzeby zapewnienia, aby systemem można było zarządzać i administrować, nie obejmowało funkcji decyzyjnych i zarządczych;
 2. błędne stwierdzenie, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych nie było uzasadnione poprzez powołanie się na zgodność ze swobodą przedsiębiorczości.

2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem art. 2 zaskarżonej decyzji ze względu na naruszenie uzasadnionych oczekiwań, jak też naruszenie zasad pewności prawa i proporcjonalności.
3. Zarzut trzeci, podniesiony jako zarzut ewentualny, oparty na twierdzeniu, że nakaz odzyskania nie powinien obejmować żadnej pomocy przyznanej poprzez zwolnienie podatkowe dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych przed dniem 24 listopada 2017 r., kiedy to Komisja opublikowała decyzję o wszczęciu postępowania.

(¹) Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz.U. 2016, L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 listopada 2019 r. – Inchcape/Komisja

(Sprawa T-752/19)

(2020/C 27/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Inchcape plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: M. Anderson, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2019/1352 z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa nr SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych (Dz.U. 2019, L 216, s. 1) w całości w zakresie, w jakim dotyczy ona strony skarżącej;
- alternatywnie – orzeczenie, że przy określaniu kwoty pomocy podlegającej odzyskaniu straty, ulgi lub zwolnienia, które strona skarżąca mogła uwzględnić w czasie, w którym zwróciła się o zwolnienie podatkowe dla finansowania grup, lub które mogłyby uwzględnić w tym czasie, gdyby nie zwróciła się o zwolnienie podatkowe dla finansowania grup, powinny być w każdym razie wzięte pod uwagę, nawet jeżeli strona skarżąca nie może już uwzględnić tych strat, ulg lub zwolnień, gdyż upłynął termin przewidziany w prawie Zjednoczonego Królestwa na powoływanie się na nie i na korzystanie z nich;
- w każdym wypadku obciążenie pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że pozwana nie udowodniła, iż zwolnienie podatkowe dla finansowania grup stanowi korzyść. Strona skarżąca twierdzi, że pozwana nie wykazała, iż korzyść ma miejsce w każdym wypadku, w którym skorzystano ze zwolnienia podatkowego dla finansowania grup.
2. Zarzut drugi dotyczy tego, że nie było interwencji państwa lub z zasobów państwa. Komisja nie udowodniła, że skorzystanie ze zwolnienia podatkowego dla finansowania grup na pewno doprowadziło do obniżenia zobowiązania z tytułu podatku od osób prawnych w Zjednoczonym Królestwie.